

ת"פ 47679/12/15 - מדינת ישראל נגד כפיר בן צפניה

בית משפט השלום בנצרת

27 אוקטובר 2016

ת"פ 47679-12-15 מדינת ישראל נ' בן צפניה

בפני כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם כפיר בן צפניה

נוכחים:

מטעם המאשימה: מתמחה מריאנה זאהר

הנאשם: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד מפרע מוראד

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של החזקת פרסום תועבה, בהתאם לסעיף 214 (ב3) לחוק העונשין.

2. במועד הרלוונטי החזיק הנאשם במכשיר פלאפון מסוג איפון 4 שמספרו 052-4825466. החל מיום 15.1.14 החזיק הנאשם במכשירו סרטון פדופיליה, בפורמט MP4 ובגודל של כ-8 מגה, הכולל פעילות מינית שבוצעה על ידי בגיר בקטינה הנחזית להיות בין הגילאים 3-4 שנים. ביום 15.1.14 בשעה 9:47, העביר הנאשם את תוכן הפדופיליה הנ"ל לאדם אחר.

טיעוני הצדדים:

3. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר, שניתן לרצותו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וכי העונש המתאים לנאשם נמצא ברף הבינוני של המתחם. המאשימה הפנתה לפסיקה לפיה הערכים שנפגעו נוגעים לצורך במיגור התופעה החמורה של ניצול מיני של קטינים והוקעתה, לשם הגנה על קטינים ומניעת ניצולם. נטען כי כיום "ככר העיר", בה היו מתבצעות עבירות, הפכה להיות וירטואלית. המאשימה הפנתה למדיניות ענישה הנעה בין מאסר בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש המתאים לנאשם הפנתה המאשימה לתסקירי שירות המבחן, לאורם הנאשם מכחיש את הבעייתיות ממנה סובל בתחום המיני, התייחסותו מצמצמת, האחריות שנטל פורמאלית וחלקית והוא אינו מודע לחומרת המעשים. תחילה לא הביע נזקקות טיפולית, וגם לאחר שמסר בדיון כי מודע לצורך בטיפול וישתף פעולה עם שירות המבחן, עמדת שירות המבחן לא השתנתה בעניינו, וההמלצה הנה להטיל עליו ענישה מוחשית, הרתעתית ומציבת גבולות, חרף ההתרשמות של המרכז להערכת מסוכנות מינית כי רמת המסוכנות שלו נמוכה.

עמוד 1

4. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין חודש מאסר שירוצה בעבודות שירות. ב"כ הנאשם סבר כי במקרה זה יש להסתפק בענישה הצופה פני עתיד, אך לאחר ששמע את טיעוני הנאשם ועמדתו, ביקש להזמין חוות דעת ממנה על עבודות שירות. נטען, כי העבירה שבוצעה הנה ברף נמוך של חומרה שכן מדובר באירוע אחד של החזקת סרט יחיד, ללא תכנון מוקדם, כשהנאשם לא היה מי שהפיק או צילם את הסרטון, ולא יוחסה לו עבירה של הפצה. נטען כי ראוי לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בהזדמנות הראשונה, העדר עבר פלילי, והעדר מעורבות נוספת בפלילים מאז ביצוע העבירה. עוד נטען כי נסיבות חייו של הנאשם קשות וכי הנאשם מטפל לבדו באביו החולה. בהקשר זה הפנתה ההגנה לתסקיר שירות המבחן. ההגנה הפנתה להערכת המסוכנות לפיה הנאשם אינו סובל מסטייה מינית ורמת המסוכנות שלו נמוכה. נטען כי הנאשם צעיר, הצליח בלימודי התיכון, זכה לתעודת הצטיינות בתחום תכנות מערכות, ובעל תעודת הנדסאי. עוד נטען כי בשל מעורבותו בתיק דן עוכב גיוסו לצה"ל.

5. הנאשם העיד כי הבין את חומרת המעשה, אך ביצעו בתום לב ועתה מתחרט על המעשה. לדבריו, קיבל את הסרטון מאדם מסוים ואליו החזיר את הסרטון. עוד הסביר כי התגייסות להליך טיפולי עלולה לעכב גיוסו לשירות צבאי, ולהקשות על הטיפול באביו החולה ולכן יעדיף לבצע עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם:

6. בהתאם לתיקון 113, סעיף 40 ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

7. בהתאם לסעיף 40 ג (א) לחוק, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40 ט לחוק.

8. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה הנו הגנה על קטינים ומניעת ניצולם המיני, לרבות באמצעות שימוש בפורנוגרפיית קטינים, החזקתה, צריכתה והפצתה.

בדברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 118) (איסור על צריכת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין), התשע"ד-2014, צוין בהקשר זה:

"האיסורים הנוגעים לעבירות בקשר לפורנוגרפיית קטינים תוקנו במסגרת חוק העונשין (תיקון מס' 52), התשנ"ח-1998 (ס"ח התשנ"ח, עמ' 316). על פי דברי ההסבר לתיקון האמור מטרת עבירת ההחזקה היא להקטין את הדרישה של אנשים פרטיים לחומרים אלה, זאת כדי לצמצם את הפגיעה בקטינים והניצול המיני שלהם במסגרת תעשיית פורנוגרפיית הקטינים...עוד נאמר בדברי ההסבר, כי באיזון בין חופש הבחירה של אדם לגבי חומר קריאה או צפייה שהוא מחזיק בביתו, לבין הפגיעה בקטינים המשמשים להפקת חומר תועבה זה וניצולם המיני של קטינים, הגנתו של הקטין גוברת".

עוד נאמר בדברי ההסבר:

"החוק המוצע נועד, כאמור, להתאים את סעיף 214(ב3) לחוק, הכולל היום את עבירת ההחזקה, למציאות הטכנולוגית המתפתחת, המאפשרת צריכה של פורנוגרפיית קטנים אף בלא החזקה. בכך יפר החוק המוצע את ההגנה על ילדים מפני ניצול מיני והתעללות מינית במסגרת תעשיית פורנוגרפיית הקטנים - הגנה אשר עמדה כאמור בבסיס חקיקת עבירת ההחזקה בשעתו. החוק המוצע מעגן, כאמור, את הוראות האמנות הבין-לאומיות העוסקות בהגנה על ילדים בנושא זה - אמנת מוצעת אירופה בנושא פשעי מחשב, אמנת מועצת אירופה בדבר הגנת ילדים מפני ניצול מיני וכן אמנת האומות המאוחדות בדבר זכויות הילד (Convention on the Rights of Children, 1989), המחייבת את המדינות החברות להגן על ילדים מפני כל סוגי הניצול המיני והתעללות המינית, ובכלל זה מפני שימוש בילדים בהופעות פורנוגרפיות ובחומר פורנוגרפי".

יפים לעניין זה דברי כבוד השופט לוי בע"פ 3890/09 **ענבר מור נ' מדינת ישראל**:

"התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש - החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין - היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטנים. סיווגה כ"עוון" אינו משנה מן החומרה המיוחסת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטנים איננה ישירה, אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך מעודדים את יצירתו והפצתו. העובדה כי המבקש לא התדרדר לבצע מעשי תועבה בקטנים בעצמו, ואף לא הדיח אחרים לכך, אינה מעלה או מורידה, שכן כל עניינה של העבירה בה הורשע הוא בהחזקת חומר התועבה - ובהחזקתו בלבד".

בע"פ (נצ') 490-08-11 **מדינת ישראל נ' יפים גורביץ נקבע**:

"כפי שהזדמן לנו להתבטא בעבר (עפ"א (נצ') 137/10 דדון נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 12/10/10), התכלית העומדת ביסוד העבירה של החזקת פרסום תועבה בדמות קטין הינה כפולה: ראשית, הגנה על קטנים ומניעת ניצולם המיני בידי אחרים, כפי שהובהר גם בדברי ההסבר להצעת החוק; ושנית, הצורך להוקיע את מעשי העבירה, תוך הטלת אחריות פלילית על מבצעה, המחזיקים בתמונות התועבה, גם אם "לשימוש העצמי" בלבד.

לאור תכלית כפולה זו, ובשל הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע עבירות באמצעות מידע המועבר ברשת האינטרנט, אשר זמין ונגיש לכל משתמש ברשת, מצווים אנו להגן ביתר שאת על אותם קטנים חסרי ישע שמנוצלים לצורך הפצת חומרי התועבה, תוך הטלת עונשים מחמירים גם על "משתמשי קצה" - אותם אלה המחזיקים בפרסומי תועבה, כדוגמת המערער.

יפים לעניין זה דברים שנקבעו בע"פ (מרכז) 756-01-08 פולק נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 28/5/08): "אנו מצויים בעידן טכנולוגי, בו רשת האינטרנט חולשת על הכפר הגלובאלי, ומתוקף כך שוררת קלות בלתי-נסבלת בביצוע עבירות כנגד קטנים, בעצם ניצולם, ובהמשך גם בהפצת חומרי התועבה ברשת האינטרנט. על מנת לבער מעשים קשים אלה מקרבנו אי-אפשר להקל עם

העבריינים, כולל אלה המפיצים את חומרי התועבה או כאלה המחזיקים בהם כמו המערער. באין צרכנים לדברי תועבה אלה, או כאשר יפחת מספרם, ימעטו גם מעשי הפגיעה בקטינים וניצולם לצורך הפקת חומרי התועבה. בנקיטת יד קשה כנגד הצרכנים, ובמיוחד כנגד אלה המחזיקים בפרסומי תועבה בכמות כה גדולה כמו המערער, תינתן, אפוא, הגנה לקטינים מפני ניצול מיני קשה ומכוער".

9. המחוקק קבע בצדה של עבירה על סעיף 214(ב3), החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, עונש מרבי של שנת מאסר.

10. מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמצאת ברף הנמוך, כעולה מנסיבות ביצוע העבירה.

שימוש בפורנוגרפיה פדופילית, גוררת מעצם טבעה ניצול של קטינים ופגיעה בהם.

במקרה דנן, החזיק הנאשם, במכשיר טלפון נייד, סרטון שהנו בגדר פרסום תועבה של קטינה.

הסרטון בגודל של 8 מגה, ובו נראית פעילות מינית שבוצעה ע"י בגיר בקטינה.

גיל הקטינה, אשר נוצלה מינית לצורך ביצוע הסרטון, מהווה נסיבה מחמירה, משום שמדובר בקטינה הנחזית להיות בגיל 3-4 שנים בלבד.

המעשים חרגו מצריכה אישית, שכן הנאשם לא הסתפק בהחזקת הסרטון, אלא גם העביר את הפרסום לאדם אחר. עם זאת, כעולה מטיעוני הנאשם לעונש, אשר לא נסתרו, הסרטון הועבר לאדם שמסרו לנאשם.

לקולה אתחשב בכך שמדובר בהחזקת סרטון בודד, לאורך תקופה קצרה של יום אחד, ולא יוחסו לנאשם עבירות של ייצור חומר תועבה או הפצתו.

11. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה דנן, ניתן לעיין, בשינויים המחויבים, ברע"פ 3890/09 **ענבר מור נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1286/12 **גורביץ נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מרכז) 37466-10-13 **משה מלכה נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (חי') 2359/07 **דרייב אמיר נ' מדינת ישראל**; ע"פ (חי') 2609/07 **אהרון עופר נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מרכז) 20746-07-09 **מדינת ישראל נ' טדי נסתלטשבילי**; ת"פ (ת"א) 4516/08 **מדינת ישראל נ' מנחם צדקי**; ת"פ (ת"א) 5174/06 **מדינת ישראל נ' מיל ולדימיר**; ת"פ (חי') 14057-11-08 **מדינת ישראל נ' יצחק ברוק**; ת"פ (ק"ג) 226/07 **מדינת ישראל נ' שמידט אולג**; ת"פ (עכו) 21855-07-09 **מדינת ישראל נ' ערן אידלוביץ**; ת"פ (נת') 28602-11-10 **מדינת ישראל נ' גינטר סיריי**; ת"פ (כפ"ס) 18508-09-10 **מדינת ישראל נ' אהוד אליאס**; ת"פ (חי') 2781/03 **מדינת ישראל נ' סרגיי לבנפוס**; ת"פ (נצ') 61836-12-13 **מדינת ישראל נ' יעקב לוזובסקי**.

10. בהתחשב בחומרת העבירה, בנסיבות ביצועה, במידת אשמו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם, בנסיבותיה, נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

11. בהתאם לסעיף 40 ג (ב) רישא לחוק, בתוך מתחם העונש ההולם, יקבע העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע מעשה העבירה, כמפורט בסעיף 40 יא לחוק.

12. הנאשם **הודה** בעובדות כתב האישום, נטל אחריות וחסך זמן ציבורי יקר.

13. לנאשם אין **עבר פלילי**.

14. מטעמי הסנגור המלומד ומתסקיר שירות המבחן עולות **נסיבותיו האישיות** של הנאשם, שהנו בן 21, רווק, בן להורים גרושים, שהתגורר עם אמו, בבית סבתו, מגיל 7. לפני כשנתיים אמו של הנאשם עברה להתגורר במקום אחר, אך מגיעה לסייע לנאשם פעם בשבוע במטלות הבית. כעולה מתיעוד רפואי בעניין אביו של הנאשם ומהתסקיר, האב מרותק לכיסא גלגלים בהיותו משותק בצדו השמאלי לאחר אירוע מוחי שעבר בחודש מרץ 2016, וברקע יתר לחץ דם, סרטן לימפומה, סכרת והפטיטיס בי. בתיעוד הרפואי צוין כי לאב אין מטפל סיעודי וכי האב מקבל טיפול אישי מבנו, הנאשם. הנאשם בוגר 14 שנות לימוד במהלכן רכש תעודת בגרות מלאה במסגרת כיתת מצטיינים, ולמד שנתיים נוספות במסגרת עתודה צבאית, לתעודת הנדסאי תוכנה. כיום עובד בחנות בתחום הסלולר ונמצא בקשר זוגי. לדברי הנאשם, גיוסו לצבא מצוי בהקפאה עד לסיום ההליכים בתיק דנן.

15. **אמו של הנאשם**, בעדותה בפניי, סיפרה על מאמציה לגדל לבדה את הנאשם, כך שילמד ויתקדם בחיים, טענה כי היא ובנה מבינים כיום את החומרה שבמעשה, אך ביקשה לתת את הדעת לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, כשלגישתה הנאשם היה סקרן ולא הבין מעשיו. האם סיפרה על ייסורי הנאשם בגין התיק הנוכחי, על חלומותיו וציפיותיו להתגייס, וביקשה מבית המשפט לבוא לקראתו, לאפשר לו להתקדם ללא מעצורים בדרך בהיותו כיום בן 22 שנים, נתון בזוגיות מזה תקופה ארוכה, התבגר ומטפל באביו.

16. **תסקירי שירות המבחן:** בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. בתסקיר מיום 19.6.16 הנאשם לא גילה מודעות לקשייו **ולא הביע נזקקות טיפולית** בתחום המיני. **משכך, הומלץ על ענישה מוחשית, הרתעתית ומציבת גבולות.** בתסקיר מיום 11.9.16 הביע נכונות לבחון לעומק אפשרות טיפולית, אך עדיין התקשה לראות בעיה בהתנהלותו בתחום המין וביטא קושי להתגייס לטיפול ארוך טווח במסגרת צו מבחן שעלול למנוע גיוסו. שירות המבחן ביקש דחייה של 3 חודשים כדי להפנות את הנאשם לראיונות קבלה למסגרות המטפלות בעברייני מין ועל מנת לבחון שוב את התגייסותו לטיפול, אולם בישיבת יום 18.9.16 הבהיר הנאשם כי הוא מעדיף שלא להמשיך עם שירות המבחן, אלא לבצע עבודות שירות, שכן צו מבחן כרוך בשנה של פגישות בחיפה, בהן לא יוכל לעמוד, בשים לב לשירות הצבאי המתעכב והטיפול באביו.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם עיוותי חשיבה רבים בנושא מין ומיניות, הוא נוהג להתייחס לאשה כאל אובייקט מיני בלבד, בעל דחף מיני מוגבר ואינו רואה בכך חריג. עוד התרשם כי לנאשם דימוי עצמי נמוך, מצוי בשלב של גיבוש אישיותו, בעל מיקוד שליטה חיצוני ונוהג להשתמש במנגנוני הגנה מסוג צמצום והדחקה כדרך למתן לגיטימציה

להתנהלותו ולדפוסיו המכשילים. שירות המבחן ציין כי עיוותי החשיבה וההגנות, אפשרו לנאשם לבצע את העבירה, וכי הערכת המסוכנות נמוכה ולא אובחנה סטייה מינית.

17. **מחוות דעת המרכז להערכת מסוכנות** עולה כי קיימת **רמת מסוכנות מינית נמוכה**. לא אובחנה סטייה מינית פדופילית, המאבחנת לא התרשמה ממאפייני אישיות אנטיסוציאליים או פסיכופתים ואף לא מהחמרה בעיסוק בפדופיליה. מצד שני, התרשמה מעיסוק יתר בתחום המיני עם בנות גילו בעבר, ומצפייה בפורנוגרפיה הטרוסקסואלית רגילה ברשת החל מגיל צעיר. לפי התרשמות המאבחנת, יכולת הנאשם לווסת דחפים מיניים התגברה עם השנים והתמתנה. צוין כי כיום מנהל הנאשם קשר זוגי ארוך טווח.

הבודקת התרשמה כי הנאשם בחור צעיר, המנהל אורח חיים תקין, מצוי בתהליך גיבוש אישיות, מצמצם היבטים בעייתיים בחייו, בעל מודעות עצמית נמוכה, שאינו מגלה נזקקות להתערבות טיפולית. הנאשם שלל כוונה מינית ועניין בסרטון, פרט לסקרנות. הוא גילה הבנה שכלתנית לבעייתיות במצב הילדה בסרטון, אך נתון זה לא מנע ממנו לצפות שוב ושוב בסרטון ולהעבירו לאחר. משפחתו מגלה סלחנות כלפי מעשיו ולכן נותר בנייתוק מחומרת מעשיו ואינו מבטא נזקקות טיפולית, אלא טרוד בהשלכות ההליך המשפטי על תכניותיו לעתיד.

להערכת המרכז, סקרנות, חיפוש ריגושים ובשללות רגשית נמוכה עומדים ברקע לבחירת הנאשם לצפות בפורנוגרפיה פדופילית. שימוש בעיוותי חשיבה והגנתיות לגבי מהות הפורנוגרפיה הסוטה, דוגמת "אלו רק תמונות", תרמו להחלטתו לצפות בה ולבצע את העבירה. יחד עם זאת, כיום מגלה הנאשם תובנה ברמה סבירה לאיסור שבמעשים. הקורא הופנה לספרות מקצועית לפיה החזקת חומר פורנוגרפי פדופילי לבדה, על רקע סיפוק סקרנות, אינה מהווה גורם מגביר מסוכנות לביצוע עבירות מין הכוללות מגע.

לאחר מניית הפקטורים הסטטיים והדינאמיים, נמצא כי רמת המסוכנות המינית נמוכה.

18. **חוות דעת הממונה** על עבודות השירות חיובית.

19. בהתאם לסעיף 40 ג (ב) סיפא לחוק, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום לפי הוראת סעיף 40 ד לחוק או משיקולי הגנה על שלום הציבור לפי הוראת סעיף 40 ה לחוק. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, לא מצאתי מקום לחריגה מן המתחם.

20. חובתו של בית המשפט להגן על קטינים מפני ניצול מיני, שמצא ביטוי, במקרה דנן, בדרך של פורנוגרפיה פדופילית ברשת. הרתעת הנאשם ועבריינים פוטנציאליים מחויבת המציאות בהקשר זה, לאור מהות העבירה ומשום שמדובר בסוג עבירות שהן קלות מאד לביצוע אך קשות לגילוי.

21. בהתאם לעקרון ההלימה, נוכח מידת הפגיעה בערכים המוגנים, הניבטת מנסיבות ביצוע העבירה דנן, ועל רקע מדיניות הענישה הנוהגת, נקבע מתחם העונש ההולם ככזה הנע בין מאסר מותנה לבין ששה חודשי מאסר בפועל.

הנאשם בחור צעיר יליד 1995, כיום בן 22, ביצע את העבירה בינואר 2014, עת היה כבן 19 שנים בלבד ובגדרי קטגורית ה"בגיר - צעיר". הנאשם הודה במעשה, אין לחובתו עבר פלילי והוא ממתין לגיוס לצה"ל, המתעכב לדעתו בשל תיק זה. מצבו המשפחתי מורכב, והוא מטפל לבדו באביו החולה. המרכז העריך מסוכנותו

המינית של הנאשם כנמוכה, לא מצא כי קיימת סטייה מינית, והעריך שהעבירה נובעת מסקרנות מינית אך גם מעיוותי חשיבה והגנות.

שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בטיפול ייעודי לעברייני מין, אך הנאשם שלל נזקקות טיפולית, הסביר את הקושי להירתם לטיפול בנסיבות חייו, הציפייה לגיוס והטיפול באביו, ובפני בית המשפט הצהיר כי יעדיף לרצות עונש של מאסר בעבודות שירות על פני טיפול. בהעדר טיפול, המליץ שירות המבחן על "ענישה מוחשית הרתעתית ומציבת גבולות".

22. באיזון בין שיקולי הענישה שפורטו בגזר הדין, הנני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר בפועל לתקופה של 45 ימים, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

עבודות השירות יבוצעו במועצה דתית מגדל העמק, רמת יזרעאל 18 מגדל העמק.

בתאריך 4.4.17 בשעה 08:00 יתייצב הנאשם לתחילת ריצוי עבודות השירות, במפקדת מחוז הצפון בטבריה.

הנאשם מוזהר מפני הפסקה מנהלית או שיפוטית של עבודות השירות שיביאו לריצוי המאסר בין כתלי הכלא, בהתקיים התנאים המפורטים בסעיף 51ט או 51 לחוק העונשין.

עוד מוזהר הנאשם כי תנאי ההעסקה הנם קפדניים וכל חריגה מהם עלולה להביא להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי יתרת המאסר בכלא, אותה תוצאה תתרחש אם יפר הנאשם את האיסור לשתות אלכוהול במהלך העבודה או אם יגיע בגילופין. הובהר לנאשם כי מצב כלכלי ומצב משפחתי לא יהוו עילה לאי ביצוע עבודות השירות כנדרש וכי אין בידי הממונה מקום פוטנציאלי נוסף לביצוע עבודות השירות.

(ב) 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בהתאם לסעיף 214 לחוק העונשין.

(ג) הנני מחייבת את הנאשם לחתום על התחייבות בסך 5000 ₪, שלא יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירה על סעיף 214 לחוק העונשין. אם לא יחתום על ההתחייבות תוך 7 ימים, יאסר למשך 14 ימים ומאסרו ירוצה במצטבר לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת בתוך 45 ימים.

מוצג, סרטון - יושמד.

המזכירות תעביר העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

<#3#

ניתן והודע היום כ"ה תשרי תשע"ז, 27/10/2016 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה - אינשטיין , שופטת